

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tvangsakkord uden for Konkurs.

Mødet hævet Kl. 3. 40'.

89de Møde.

Mandag den 29. Februar, Kl. 1.

Formanden: Ifølge Meddelelse fra Finansudvalget har Udvalget afsluttet sin Liste over Ændringsforslagene til 3die Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1904—05.

Listen med Bilag vil blive omdelt i Dag.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1758, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 939):

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag.

Af *Lange:*

I § 2, 5te Linie f. n., indsættes efter „Søndage før Jul“: „og første Søndag i Maj og November“.

Lovforslagets Paragraffer tillige med de stillede Ændringsforslag sattes under Forhandling under et.

Ordføreren (Knop): Endskønt Loven om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage af 1891 var et ret betydeligt Fremskridt, var det dog langt fra, at man inden for de Kredse, hvor en saadan Lov særlig har Betydning, var tilfredsstillet. Det varede ikke ret længe, før der hævdede

sig ret stærke Røster for at naa til en fuldstændig Lukning af Butikker og Forretninger paa Søn- og Helligdage. Det, man ønskede, var at sikre sig en ugentlig Fridag, som helst skulde falde paa en Søndag. Som Følge deraf er det ganske naturligt, at der her til Lovgivningsmyndighederne ret ofte er fremkommet Resolutioner ude fra med Henstilling om at fremsætte Forslag i den Retning.

Efter Opfordring fra forskellige Sider stillede jeg saa i Samlingen 1901—02 sammen med nogle andre ærede Medlemmer af dette Ting et lille Forslag om et Tillæg til den bestaaende Helligdagslov, et ganske lille Forslag, som kun gik ud paa dette ene: at lukke Butikkerne fuldstændig paa Helligdage. Forslaget blev henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer. Dette Udvalg havde den Gang under 1ste Behandling, kan man godt sige, faaet det Hverv at sammenarbejde alt det, vi havde af Helligdagslovgivning her i Landet. Vi havde gennem Aarene faaet en hel Del forskellige Tillæg til Helligdagsloven, som der egentlig neppe var nogen, der kunde finde ud af, og man erkendte derfor fra alle Sider, at det var nødvendigt at faa en virkelig samlet Helligdagslov. Det nævnte Udvalg tog altsaa fat paa denne Opgave sammen med det foreliggende Forslag, men Forslaget kom ikke til 2den Behandling. Udvalget naaede kun at faa afgivet en Beretning om, hvad det havde foretaget sig; dog havde Udvalget udarbejdet et Forslag, som i alt Fald kunde være et Grundlag at bygge videre paa.

I Samlingen 1902—03 fremkom saa de samme ærede Medlemmer igen med et Forslag i den Skikkelse, man havde formet det i Samlingen i Forvejen, og der blev atter nedsat et Udvalg paa 15 Medlemmer til at gennemgaa dette Forslag og muligt fremkomme med et Forslag, som kunde anses for brugeligt og godt. Men heller ikke denne Gang naaedes det at komme til 2den Behandling. Man kom ganske vist saa vidt, at der blev afgivet en foreløbig Betænkning, hvori de forskellige Ændringer, man havde tænkt sig at stille op, bleve fremsatte, men videre kom Forslaget ikke i Fjor. Nu i denne Samling kommer saa Forslaget for tredie Gang og atter i, kan man godt sige, fornyet Skikkelse, den Skikkelse, som Udvalget i Fjor havde udformet det i, idet man gik ud fra, at det Arbejde, der forelaa, kunde betragtes som et godt Grundlag at bygge videre paa for Fremtiden og som et Forslag, der med nogle